Deo optimo maximo uni & trino, Virgini Deiparæ, & sancto Lucæ orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

Cardinalitiis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis primâ Aprilis.

M. CLAUDIO GUERIN, Doctore Medico, Præside.

Potestne Indiarum Opium sine corporis Animique noxa Venerem accendere?

CUNCTA licet sua officia singulari quodam cum sensu voluptatis exercenda omnibus animantibus Natura curaverit, assiduique operis cujuscunque impositam legem, laborem & tædium gentilibus pellecebris suavissimè temperaverit: uni tamen præ cæteris homini studiosius adblandita nullo non illarum voluptatum genere lenocinata est, quas si ejus consilia observes φυσικὰς καὶ ἀναγκαίας cum Epicuro meritò dixeris; si à divina illa hominis parte secretas & pro municipali jure ipsi dividendas cum brutis, belluinum bonum satiùs æstimaveris. Verum pessimo factum est rerum suarum fato ut vim illarum & impetum majorem persentisceret, sive quia sortitò veniat & pro privata constitutione partium tenerior, utpote ὃ μέτρον ἁπάντων inque istas delicias sensuum omnium, quos voluptatum sequestros appellare decet, potioribus instrumentis Natura maximè comparatus, sive quod data opera & ex destinato ita finxerit quò illum interpretamento mentis plenum æthereæ originis fiducia, atque inter cætera animantia sui juris unum necessariæ voluptatis vinctum arctiùs compedibus tanquam δοῦλοι ἐνδόμενοι suæ hac in statione conditionis admoneret, secus ἄνοδον meditantem, nihilque de suo contubernali justis diariis & pensis Naturæ communis præ uno philosophandi studio sollicitum; hinc ipse dum hisce in vinculis tot casuum incursus inter caduci hujus rimosique hospitii injurias partis sequioris usu & contubernio delinitus sustinet, sincera in brutis jura Naturæ, rerum dominæ mentis injusto ambitu, injustiore tyrannide violavit. Illa siquidem partim indulgenter, cum labore partim pleraque moliuntur ut in conquirendo victu, procreandis educandisque fœtibus perfacilè appareat aliud quiddam propositum iis esse præter voluptatem, quam is non receptam modò, sed pseudothyro intromissam per summam injuriam Naturæ præfecit, hanc ubique requirit absentem, fugitivam proquiritatur, languentem excitat, meditata arte eruditam adornare votis omnibus laborat, quasi haud facerent Naturæ munera fastidioso operæ pretium, doctis nisi condita voluptatibus, quibus ad sacra hujus opertanea ceu conductis conquisitoribus & præfiscinis deducendus foret, ex quo brutis Natura, Ars homini nascendi est, neque illa omnium horarum καὶ ἀφρόντιδες ἢ τέχνη, delicatis adeò natalibus & frivola superbissimi animalium origine, lucernarum extinctu nonnunquam corrumpenda, tantula molestia tanti operis rudimenta perire est.

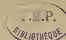
QUAMOBREM sapientissimi legum rerumque publicarum Conditores nihil habuere antiquiùs quàm ut quò securiùs feliciùsque nasci homini liceret, legum authoritate & vindiciis tota legitimæ veneris λειτουργία regeretur, quemadmodum enim bonæ frugis futura semina diligens quisque agricola seligit, quæ data sementis tempestivitate certa spe terræ concredita feneret; similiter planè illi in scribendo propitiæ veneris milite, rogatis Medicinæ suffragiis, lectum ætatis haberi voluerunt, rejiculis ἀώροις tyronibus, & quod aliàs inter castra alienum videretur, ipsis veteranis. Quin etiam fecere illi sterilitatis odium, pretium fœcunditatis, illam perpetuæ infamiæ addixerunt, hanc propositis authoramentis auxere, concessâ scilicet iis candidatis qui jus liberorum haberent prærogativâ numerum vacatione judicandi, tutelæ excusatione; suæ etiam illis τιμήσεις καὶ προεδρίαι assignatæ in theatris; si posthumum mulier, cæsonem genitor, vel uteruis puberem aluisset solidi invicem capacitatem hoc ipso consequebantur jusque adeundæ communium liberorum hæreditatis. Inde pro eorum numero jura crevere, quæ soli sibi vindicarent qui tres pluresve liberos suscepissent, quibus alendis si de suo non suppeteret, lege Agraria Julia providit Cæsar. Quod si tres uno partu mares effudisset uterus felicior, his annona de publico in puberes usque annos decreta, ita perennante in cæteris tergeminorum Horatiorum hostimento. Sicque deinceps tot immunitatum amplitudine exercita vota fœcunditatis in segnem orbamque Naturam exatsere ut ad eam procurandam imploratæ θεῶν χεῖρες medicæque artis desideratâ industriâ, quæ laboranti veneri per quàm officiosè obstetricaretur. Verum bene est quòd peregrina hæc Februa tùm arcessendæ sterilitati, tùm alendæ vestæ thori genialis illorumque urgendæ ignaviæ & curando prosedamo adhibeas, qui gallica hyeme frigidiores funeratâ illâ parte corporis quâ olim Achilles erant, puerperæ matronæ nedum horaiæ virgini sua mala possunt divendere. Sed hos terminos transiliisse tùm animo, tùm corpori nocet, ut pote nullius alterius substantiæ evacuatio ipsâ profusi seminis ἀμετρίᾳ utrique infensior.

ISTIUS proinde tenetur injuriæ in mentem & corpus, qui iratum sibi cupidinem Opio conciliare tentaverit. Est enim Opium sive Amfiam ex eorum relatu, qui Indiæ littora frequentarunt, succus è papavere extractus, cujus cum sint notissima apud veteres utriusque sativi & sylvestris, albi & nigri divortia; Quidam ex nigro solùm papavere Opium affirmant, Alii solius albi ejusmodi lacrymam esse profitentur, eoque proinde totos Paphlagoniæ, Cappadociæ & Cyberiæ agros consitos observasse. Quin si Indicum requiras? legitur in Cambaia è papavere albo, quod Caxcax vernaculè dicunt, vegrandi & oblongo capite, nigrum vero papaver tota Cambaia non inveneris; eoque utuntur inquit Lintschotanus ut accersito stupore & veterno gravem curis ærumnisque mentem velut conditivo in diem sepeliant & componant, simili delinimento percurandam quale Helena Ulyssi miscuit & propinavit. Quamvis autem Opii vim ut colorem cæteraque id genus loci genium, indoles, aut mixtura & adulterium Aromatariorum augere aut imminuere queat, & quod Caïro advehitur candidum sit, ex Adem & nigro mari subnigrum, duriusculumque, à Cambaia, Mandor & Chitor mollius multoque friabilius colore flavescat aut purpurascat, Naturam tamen haudquaquam exuet, verum fideli semper documento pro peculiari & privato unius mixtionis modo stabit ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ψυκτική maligna & Narcotica non absque insigni calore, cujus argumenta concreto ejusmodi succo non desunt, qui πικρὸς ἐν τῇ γεύσει omnibus sapit. Quid enim vetat in mixto quod frigidi videatur temperamenti dari partes calidas? quarum gustus frigidarum saporem superet, cum plena lacte mulctra nullo coloris aut temperiei sensibili damno modico felle amarescere sentiamus. Hinc Opio uri fauces, fervere labra, sudorem provocari cecinit Nicander. An non clancularii caloris satis luculentus index pruritus is bene alioqui conscius futurus est titillatus veneris, qui epoto meconio plerumque tantus, ut alto sopore sepultos excitet? Quidni ergo proinde Opii succo quàm libidinosis erucis incitatior qui veneris pharetris macer est, nec lampade fervet, elumbis & eviratæ virtutis damna denuò poterit instaurare, ac in Venerium Duellum tormento tensiorem armare mentulam, fractam priùs ignava tentigine milleque rugis in viscera fugientem?

ET sanè Venerem incendere ac inflammare solet tùm ubertas maximè benè temperatæ & laboratæ materiæ seminalis in hircosa & torosa pube gratuito facilique orgasmo lascivientis nullis artibus exorando in denotatis & defixis, tùm geniali ictu seminis placiturus fervor, multoque spiritu flatulento fidelis & constans rigor genitalium, quæ si desint, vacivo vitium defecta tentigine, animaque fessula secundum nihil secundo prius succedet impetu, quàm gladiatoriæ Veneris intestina vulnera salubri ἀποθεραπείᾳ commodùm recuret, alterque in amoribus Fabius illius paupertinæ cunctando restituat Rem, Ac inprimis luxuriem seminum, quæ tota plenioris alimenti debetur reliquiis, huic muneri facere satis produnt tarda ideò Veneris manupretia, naturæque lege ultima tempestivitas justæ libidinis, vacatio cæteris maturior, indeque sub ventre posita claustra Veneris, illiusve quasi appendices & focanei palmites genitales partes virorum, ipso situ inferiorem hunc suum fundum esse alterius domini clientelæ vindicandum ampliùs significant, proindeque meritò famem amoris pharmacum dicebat Crates ille Thebanus. Jam verò robustæ libidinis nervos una naturalium operum integritas alit, unde frustra est qui hujus ingratiis præter ætatem Venerem salutaverit. Quare si quid secus irritassit pharmacis, ludicra subventaneæ libidinis somnia, Satyrorum morbum, Equuleum Priapi, demum pro libidine libitinam lento φθίσιος νοτιαίας supplicio sibi procuraverit, Cyprum sine commeatu, vento licet secundante, haud quaquam petiturus. Sic ab Indis fertur Amfiam gratia libidinis non accendendæ sed tardandæ devoratum, quod privata dote virile semen cohibeat, cujus artificiosa mora Indicis fæminis ampliata muliebris patientiæ lege sic lenta voluptate diutiùs libidinari datum est, istoque auctario contra ipsam Naturam Venerem liceri. Quasi verò passis contentisque velis incitatam obviamque avidæ mulieris salacitatem, ne dum plena ut alterius Juliæ nave, ulla remora potis sit morari. Tumque certis pharmacis medio in impetu homini strigare sit permissum, siccine putat arbitrio regi ζῶον istud ἐπιθυμητικὸν tum pleno Uteri furentis æstu, cujus ratione videtur Aretæo σπλάγχνον ἄλογα ζῶδες. Quis igitur ita modum posuerit ardens rigidæ tentigine vulvæ? Quæ statorem diu cupitum gnavumque in procinctu Veneris λειποταξίαν feriato amore, qui sagittas vexerit, repudiaverit mulier? difficile est & laboriosum in tentigine tam diu morari. Alieno uti arbitrio nescit Venus, quæ caret suo, Res suas sine arbitris curat, testibus modò præsentibus.

VERUM neque qui usi sunt Amfiam facibus cupidinis uri se sunt experti, sed fauces & vitalia excandescere, turbulentis insomniis vexari dormitantem, temeti instar cerebrum commoveri & tentari. Non itaque sic in Venerem proniores redduntur Indi, ut stultè quidam credunt, quoniam Opium non modo Venerem non stimulat, sed potius ejus stimulos infringit sua frigiditate & vasorum spermaticorum constrictione. Hinc nonnulli hujus esu æterno maleficio sopitis genitalibus sterilescunt, qui sæpius vel immoderatius Opium ingesserint, expugnata domestico hocce Veneno virilitate, nimis quam flaccido libidinantium fascino molles in Venerem fieri ceu lorum in aqua non inguina circunferrent, ideoque ab eo Magnates & Regulos sibi temperare aiunt, aut rarius parciusque sumere. Sive itaque Indorum Opium incendere Venerem sit compertum, sive hujus principi facultati Narcoticæ id Negatum, pessimus corpori animique rebus illius usus semper est futurus, quemadmodnm enim in certam ἄνανσιν uberiore seminio festinant plantæ, sic quod est ἰσχυρότατον τῆς ἰκμάδος genuinum Naturæ & vitæ fundum talibus perditissimæ libidinis intemperiis decoquunt, quibus illi ocyùs fato antevertunt canos, qui in extrema naturalium actionum paupertate indemnatum spiritum sic præcipitant & excutiunt vieto & ἀλίβαντι ἐμβόλῳ mortuæ suæ Veneri ceu funebri face & tæda parentaturi. Quid itaque Opii usu artificiosaque rogatione prææmaturæ crudæque libidinis compendium student extorquere? Suam habent ista Naturæ opera comperendinationem, cujus intercessioni obsequuntur bruta, unus suo vitio homo victus etiam non cedit; sic quippe abdicare se imperio corporis principumque functionum administratione animum operæ pretium est, exauthorato satellitio spirituum, exarmata vitalium statione, naturaliumque operum factione desertâ.

Non ergo Indiarum Opium potest sine corporis Animique noxa Venerem accendere.

Proponebat Parisiis PHILIPPUS DOUTE', Parisinus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1688.